

Zadeva C-535/07

Evropska komisija proti Republiki Avstriji

„Neizpolnitev obveznosti države – Direktivi 79/409/EGS in 92/43/EGS –
Ohranjanje prostoživečih ptic – Nepravilna določitev in nezadostno pravno varstvo
posebnih območij varstva“

Sklepni predlogi generalne pravobranilke E. Sharpston, predstavljeni 25. februarja 2010	I - 9487
Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 14. oktobra 2010	I - 9514

Povzetek sodbe

- Tožba zaradi neizpolnitve obveznosti – Preizkus utemeljenosti, ki ga opravi Sodišče – Upoštevni položaj – Stanje po izteku roka, določenega v obrazloženem mnenju (člen 226 ES)*
- Okolje – Ohranjanje prostoživečih ptic – Direktiva 79/409 – Izbira in razmejitev posebnih območij varstva (Direktiva Sveta 79/409, člen 4(1) in (2))*
- Tožba zaradi neizpolnitve obveznosti – Predmet spora – Določitev med predhodnim postopkom – Skladna in natančna navedba očitkov – Neobstoj (člen 226 ES)*

4. *Tožba zaradi neizpolnitve obveznosti – Predhodni postopek – Obrazloženo mnenje – Vsebina (člen 226 ES)*
5. *Okolje – Ohranjanje prostoživečih ptic – Direktiva 79/409 – Posebni ukrepi za ohranitev – Obveznosti držav članic (direktivi Sveta 79/409, člen 4(1) in (2), in 92/43, člen 6(2) in (7))*

1. Neizpolnitev obveznosti se v okviru tožbe na podlagi člena 226 ES presoja glede na stanje države članice, kakršno se je pokazalo ob poteku roka, določenega v obrazloženem mnenju, pri čemer Sodišče ne sme upoštevati pozneje nastalih sprememb.

s sklicevanjem na ukrepe, ki jih ta direktiva ne določa. Poleg tega obveznost držav članic, da razvrstijo območja kot posebna območja varstva, ne more postati vprašljiva, ker območje, ki ga mora država članica razvrstiti v skladu s to direktivo, ni utrpelo poslabšanja.

(Glej točko 22.)

(Glej točko 24.)

2. Ker sta pravni ureditvi Direktive 79/409 o ohranjanju prostoživečih ptic in Direktive 92/43 o ohranjanju naravnih habitatov ter prostoživečih živalskih in rastlinskih vrst različni, se država članica ne more izogniti obveznostim iz člena 4(1) in (2) Direktive 79/409

3. Predmet tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti je določen z obrazloženim mnenjem Komisije, tako da mora tožba temeljiti na enakih dejstvih in razlogih kot to mnenje. Pisni opomin, ki ga Komisija naslovi na državo članico, in obrazloženo mnenje Komisije omejeta predmet spora, ki ga nato ni več mogoče razširiti.

Možnost zadevne države članice, da predloži stališča, čeprav tega ni zavezana storiti, je namreč bistveno jamstvo, ki se je želelo uveljaviti s Pogodbo, in spoštovanje tega jamstva je bistvena predpostavka za pravilnost postopka zaradi neizpolnitve obveznosti države članice. Zato morata obrazloženo mnenje in tožba Komisije temeljiti na istih očitkih, na katerih temelji pisni opomin, s katerim se začne predhodni postopek. Če ni tako, take nepravilnosti ne more odpraviti okoliščina, da se je država članica opredelila do obrazloženega mnenja.

navesti ukrepov, ki bi omogočali, da se odpravi očitana neizpolnitev. Poleg tega Komisija takih ukrepov ni zavezana navesti v tožbi.

(Glej točko 50.)

Obrazloženo mnenje in tožba morata skladno in natančno predstaviti očitke, da bi lahko država članica in Sodišče natančno razumela obseg očitane kršitve prava Unije, kar je nujen pogoj, da lahko omenjena država uspešno uveljavlja razloge v svojo obrambo in da lahko Sodišče preveri obstoj zatrjevane neizpolnitve obveznosti.

(Glej točke od 40 do 42.)

4. Čeprav mora obrazloženo mnenje vsebovati skladen in natančen prikaz razlogov, ki so Komisijo prepričali, da zadevna država članica ni izpolnila obveznosti iz Pogodbe, Komisija ni dolžna v tem mnenju

5. Čeprav je res, da je dosleden prenos direktive posebej pomemben pri Direktivi o ohranjanju prostoživečih ptic, ker je upravljanje skupne dediščine za njihova ozemlja zaupano državam članicam, se tem nikakor ne more naložiti, da obveznosti in prepovedi iz člena 4(1) in (2) te direktive in iz člena 6(2) Direktive o ohranjanju naravnih habitatov ter prostoživečih živalskih in rastlinskih vrst vključijo v pravni akt, ki naj bi za vsako posebno območje varstva (v nadaljevanju: POV) določal varovane vrste in habitate kot ohranitvene cilje.

Glede navedenih obveznosti sprejetje pozitivnih ukrepov za ohranitev in izboljšanje stanja POV ni sistematično, ampak je odvisno od konkretnega stanja zadevnega POV.

Čeprav je na primer res, da se za varstvo POV pred ravnarji posameznikov zahteva, da je tem preventivno onemogočeno, da bi sploh začeli opravljati morebitne škodljive dejavnosti, ni razvidno, da se za uresničenje tega cilja nujno zahteva določitev posebnih prepovedi za vsako POV ali za vsako točno določeno vrsto.

Glede določitve vrst in habitatov, varovanih na vsakem POV, velja, da prav tako kot mora razmejitev POV imeti nesporno zavezujočo moč, mora določitev vrst, zaradi katerih je bilo določeno navedeno POV, izpolnjevati enako zahtevo. Namreč, če ne bi bilo tako, cilj varstva, ki izhaja iz člena 4(1) in (2) Direktive 79/409 in člena 6(2) v povezavi s členom 7 Direktive 92/43, ne bi bil dosežen.

Glede ciljev ohranitve status pravnega varstva, ki ga morajo imeti POV, ne vključuje tega, da morajo ti cilji biti opredeljeni za vsako vrsto, obravnavano posebej.

Poleg tega nikakor ni mogoče sklepati, da morajo biti cilji ohranitve določeni v istem pravnem aktu, kot je ta, ki se nanaša na varovane vrste in habitate določenega POV.

Glede pravnega statusa varstva POV, ki se navezuje na obstoječi naravni rezervat ali drugo vrsto določenega območja, ki je varovano z nacionalnimi in regionalnimi ukrepi, člen 4 Direktive 79/409 določa načrtovan in posebej okrepljen sistem varovanja za vrste iz Priloge I k navedeni direktivi in za selitvene vrste. Taka je posebnost sistema varstva, ki ga morajo imeti POV in ki se razlikuje od splošnega, manj strogega sistema varstva, določene ga v členu 3 navedene direktive za vse vrste ptic, na katere se ta nanaša. Vendar iz tega ni razvidno, da bi le pravni sistem, ki je posebej določen in vzpostavljen za vsako POV, lahko učinkovito varoval tovrstno območje.

(Glej točke od 61 do 66.)